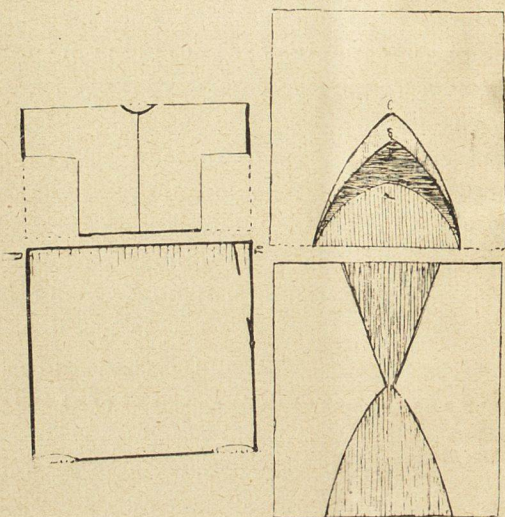

бурнузъ носятъ и до днесъ **фередже**.

Тази дреха е бурнузъ безъ ржави, като на мѣстото на качулката се прешива дългъ до земята четвъртитъ платъ съ заоблени долни краища. Този платъ покрива цѣлитъ рамене съ ржцетъ, а главата бива обвита съ бѣло чевре, така, че да се виждатъ само очитъ и носа. Въ този случай чеврето се нарича **яшмакъ**.

Въ последно време по-кокетнитъ жени вмѣсто фередже сж възприели **пеплоса** на мало-азийския гъркини при следното измѣнение: Голѣмиятъ четирижгъленъ платъ се прегъва на две и презъ прегъвката се прекарва връвъ, съ която се завързва на талията. Едната страна обвива ханшоветъ като пола, дори въ последствие сж почнали да я съшиватъ, а другата половина се завръща нагоре, като покрива главата и цѣлата горня половина на тѣлото. Тогава Яшмака е ненуженъ. Тази дреха се нарича **чаршафъ**, поради своята правжгълна форма. Носи се и до днесъ отъ много мохамедански жени.

Фиг. 31. Шалваръ съ дълго дъно и електъ. Трансформация отъ шалваръ съ дълго дъно до шалваръ съ късо дъно и до панталонъ.

Начало на кроеното облѣкло.

Колкото племето се отдалечавало на северъ, толкова по-голѣма ставала нуждата отъ едно по-загънато, по-тѣсно прилепнато къмъ тѣлото облѣкло.

Дългото дъно на шалваритъ можело да се влачи по безкрайнитъ пѣсъчни равнини на пустинята, но ставало неудобно изъ севернитъ непроходими гори. Ето защо започнали да го подрѣзватъ, скъсяватъ и приспособяватъ къмъ новитъ условия на живота. За втори пжтъ по грациозния йонийски хитонъ заиграла ножица и се получилъ шалваръ съ късо дъно (потури).

И до днесъ такъвъ шалваръ отъ памученъ платъ носятъ